05-03-2026

BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
PODRUŽNICA/FILIJALA BANJA LUKA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
ФИЛИЈАЛА БАЊА ЛУКА

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY
BRANCH OFFICE BANJA LUKA

Број: ЈН2-02-07-1-1081-8/26
Бања Лука, 30.07.2026.године

Канцеларија за разматрање жалби, Филијала Бања Лука, рјешавајући по жалби понуђача, Велике Шуме д.о.о. Пале, бр, 12-06/26 од 12.06.2026.године, изјављене на Одлуку о додјели уговора, бр. 02-014-790.38/25 од 04.06.2026.године, уговорног органа, Република Српска Град Источно Сарајево, у поступку јавне набавке „радова вањског уређења код зграде Општине Источни Стари Град и објеката у непосредној близини“, на основу члана 111. став (1) тачка д.) Закона о јавним набавкама ("Сл.гласник БиХ", број:39/14, 59/22 и 50/24) и члана 230. Закона о управном поступку ("Сл.гласник БиХ",број: 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 и 41/13), на сједници вијећа, одржаној дана 30.07.2026.године, донесено је:

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. **Жалба** понуђача, Велике Шуме д.о.о. Пале, бр, 12-06/26 од 12.06.2026.године, изјављене на Одлуку о додјели уговора, бр. 02-014-790.38/25 од 04.06.2026.године уговорног органа, Република Српска Град Источно Сарајево, **с е у с в а ј а.**
2. **Поништава се** Одлуке о додјели уговора, бр. 02-014-790.38/25 од 04.06.2026.године у цијелости, као и све радње проистекле из исте, предмет се враћа уговорном органу на поновни поступак.
3. **Усваја се** захтјев жалиоца за повраћ накнаде трошкова покретања жалбеног поступка у износу од 7.500,00 КМ.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Уговорни орган, Република Српска Град Источно Сарајево , (у даљем тексту Уговорни орган) је објавио Обавјештење о набавци на порталу јавних набавки под бројем 576-1-3-74-3-54/25 од 09.09.2025. године, у отвореном поступку набавке „радова вањског уређења код зграде Општине Источни Стари Град и објеката у непосредној близини“, према тендерској документацији, доноси оспорену одлуку на коју жалилац улаже жалбу.

У жалби жалиоца се истиче:

Уговорни орган је у претходном поступку провео е-аукцију дана 26.01.2026. године, након чега је донесена Одлука о додјели уговора Жалитељу, број 02-014-790.15/25 од 04.02.2026. године . На основу Одлука понуђач АД"Романијапутеви" Соколац је дана 17.02.2026. године изјавио Жалбу , Канцеларији путем Уговрног органа. Канцеларија је Жалитељу доставила Обавјештење о вођењу поступка по Жалби број ЈН2 -02-07-1-276-4/26 од 20.02.2026. године, а потом и Рјешење бр.ЈН2 -02-07-1-276-11/26 од 26.03.2026. године, којим се усваја Жалба понуђача АД "Романијапутеви" и поништава Одлука о додјели уговора бр.: 02-014-790.15/25 од 04.02.2026. године, као и све радње проистекле из исте, те се предмет враћа Уговорном органу на поновни поступак.

Канцеларија је својим Рјешењем бр. ЈН2-02-07-1-276-11/26 од 26.03.2026. године утврдила да је Жалилац Романијапутеви доказао повреду материјалног прописа а тиме и повреду цјелокупног поступка кроз питање неутврђене валидности достављених потврда о уредно извршеним уговорима понуђача а којим се оспорава испуњеност услова техничке и професионалне способности понуђача "Униотец" и оцијенила да је овај жалбени навод основан.

Канцеларија је наложила Уговорном органу да у поновљеном поступку изврши провјеру валидности оспорених потврда издатих од привредних субјеката Д.О.О. "Србињепутеви" Фоча и Д.О.О " ХХХ" Пале.

Поступајући по упутама Канцеларије, Уговорни орган је у поновљеном поступку. испитује валидност оспорених потврда и упућује Захтјев за појашњење и провјеру валидности потврда о успјешној реализацији уговора, издаваоцима потврда, Д.О.О. "Србињепуеви" Фоча и Д.О.О. "ХХХ" Пале.

Наведени понуђачи су у остављеном року доставили изјашњења по позиву, као и угвоорре о извођењу грађевинских радова.

Уговорни орган је након увида у приложену документацију утврдио да су достављена појаашњења и уговори јасни, потпуни и прихватљиви , те да се на основу приложених доказа може несумљиво утврдити техничка и професионална способност понуђача у складу са условима из тендерске докуемнтације.

Након ове анализе, Уговорни орган је приступио наставку поступка путем поновног заказивања е-аукције, која је заказана и проведена дана 02.06.2026. године. Након окончања поступка е-аукције Уговорни орган доноси Одлуку о додјели уговора број 02-014- 790.38/25

од 04.06.2026. године, коју овом Жалбом побијамо, због погрешно утврђеног чињеничног стања, погрешне примјене материјалног права, кршена одредби ЗЈН БиХ и поступања Уговорног органа супротно упутама Канцеларије, што ћемо у наставку детаљно образложити.

Предтавник Жалитеља је дана 10.06.2026. године, када нам је дат термин, извршио увид у понуде понуђача:

1. АД " РОМАНИЈАПУТЕВИ" Соколац
2. ДОО "УНИОТЕЦ" Источно Ново Сарајево

Приликом увида у докуемнтацију понуђача АД "Романијапутеви" Соколац, утврђено је да је иста сачињена по упутама из ТД.

Увид у понуду понуђача ДОО "УНИОТЕЦ" Источно Ново Сарајево , је превасходно имао за циљ, да се јасно утврди да ли Уговорни орган у поновљеном поступку поступио по упутама Канцеларије у погледу доказивања валидности потврда у успјешној реализацији уговора понуђача "УНИОТЕЦ".

Након анализе понуде овог понуђача, а посебно дијела документације која је требала да докаже поступање Уговорног органа по препорукама Канцеларије, Жалитељ оспорава Одлуку о додјели уговора бр.; 02-014-790.38/25 од 04.06.2026. године због погрешног закључка Уговорног органа да су у поновљеном поступку отклоњене све недоумице у погледу валидности оспорених потврда и да је понуђач "УНИОТЕЦ" Д.О.О., доказао испуњеност услова техничке и професионалне способности из таачке 1 1.4.1 тендерске докуемнтације и износи два жалбена навода.

1. Први жалбени навод

Референца издаваоца "XXX" д.о.о Пале

Уговорни орган је, као доказ валидности предметне референце прихватио изјашњење привредног друштва "XXX" д.о.о. Пале број 75/26 од 14.05.2026. године и Уговор о извођењу грађевисних радова број 28/2025 од 17.06.2025. године.

Међутим, наведени документи су међусобно контрадикторни у погледу одлучне чињенице због које је предмет враћен на поновно одлучивање. Наиме, у достављеном изјашњењу "XXX" д.о.о. Пале изричито се наводи да је: "Униотец д.о.о. Источно Ново Сарајево радио послове изградње ваљског уређења, саобраћајница, ивичњака и тротоара на дионици пута Хреша, Источни Стари Град, као подуговарач."

Дакле, издавалац потврде тврди да је "Униотец" Д.О.О био ангажован у својству подуговарача. Међутим, из достављеног Уговора број 28/2025 произилази потпуно супротан правни однос. Из уговора неспорноо произилази да је:

"Униотец" д.о.о. означен као " Кооперант"

"XXX" д.о.о. Пале означен као "Подуговарач" док члан 1 уговора изричито прописује:" Кооперант повјерава Подуговарачу извођење радова..." Из наведене одредбе произилази да "Униотец" д.о.о. ангажује "XXX" до.о.о. као подуговарача, а не обрнуто.

Дакле, документ који је достављен као доказ наводне ангажованости "Униотеца" д.о.о. у својству подуговарача заправо потврђује да је "Униотец" био уговорна страна која ангажује подуговарача.

Слиједом наведеног, достављено изјашњење није потврђено уговором на који се позива, већ му исти директно протурјечи. Ради се о суштинској контрадикцији између два кључна докуемнта на којима је уговорни орган засновао закључак о испуњености услова техничке и професионалне способности.

Таква контрадикција није формалне природе, већ се односи управо на одлучну чињеницу на коју је указала Канцеларија за разматрање жалби БиХ, односно питање да ли је понуђач заиста био ангажован као подуговарач на пословима наведеним у достављеној референци.

Без отклањања наведене контрадикције није било могуће са потребним степеном извјесности утврдити вјеродостојност референце нити закључити да је понуђач доказао испуњеност услова из тачке 11.4.1 тендерске документације.

Дакле из достављене докуемтације није доказано да је издавалац потврде заиста био уговорна страна која је повјерила предметне радове "Униотецу", те потврда коју је издао "XXX" д.о.о. Пале, кроз достављено изјашњење и Уговор број 28/2025, због изражене контрадикције ових докумената не може бити валидна, те се као документ из понуде мора у цијелости одбацити, јер код референце овог издаваоца постоји директна контрадикција између изјашњења и достављеног уговора у погледу идентитета подуговарача.

2. Други жалбени навод

Референца издаваоца "Србијепутеви" д.о.о. Фоча

Жалилац оспорава и закључак уговорног органа у погледу референце коју је издао привредни субјект "Србијепутеви" д.о.о. Фоча.

Канцеларија за разматрање жалби БиХ је у свом Рјешењу број ЈН2-02-07-1-276-11/26 од 26.03.2026. године изричито указала да се из стања списа не може утврдити да ли је оспорени понуђач био подуговарач за послове наведене у оспореним потврдама, односно да ли су издаваоци потврда из конкретног уговорног односа добили подуговарање и исто повјерили оспореном понуђачу.

Дакле, предмет провјере није био само формално постојање уговора између "Србијепутева" д.о.о. Фоча и "Униотеца" д.о.о., већ утврђивање стварног и законитог уговорног односа коју потврђује ангажман понуђача на предметним радовима.

Међутим, из достављене документације није могуће утврдити: ко је био инвеститор предметних радова на основу којег основног уговора је "Србијепутеви" д.о.о. Фоча изводио предметне радове да ли је имао право ангажовања подуговрача да ли су управо

радови наведени у потврди били повјерени "Униотецу" нити да ли је "Униотец" исте радове заиста реализовао.

Поред наведеног, достављени Уговор број 181/2024 не представља доказ успјешно реализованог уговора, како то захтјева тачка 11.4.1 тендерске докуемнтације.

Напротив, члан 2 уговора прописује: "уговарателји не дефинишу почетну цијену", те наводи само оквирну вриједност уговорених радова.

Истовремено, члан 3 уговора прописује да се обрачун врши: "на темељу евиденције о стварно изведеним количинама радова."

Из наведеног произилази да сам уговор не представља доказ реализоване вриједности радова, него се стварна вриједност може утврдити искључиво на основу обрачунске документације настале током извођења радова.

Међутим, у предметном поступку није достављен нити било који други документ из ког би било могуће утврдити обим и вриједност стварно изведених радова.

Посебно је значајно да је Канцеларија за разматрање жалби у свом рјешењу изричито навела да уговорни орган може од издаваоца потврде захтјевати уговор о извршеним пословима или фактуру по реализованом уговору ради провјере валидности оспорене референце.

Упркос томе, уговорни орган није прибавио ниједан документ из којег би произилазила реализација уговора, већ је свој закључак засновао искључиво на уговору који представља основ за евентуално извођење радова и на једностраној изјави издаваоца потврде.

Сиједом наведеног, уговорни орган није могао са потребним степеном извјесности утврдити да су радови заиста изведени, да су уредно извршени, у којем обиму су извршени нити да ли је остварен услов из тачке 11.4.1 тендерске докуемнтције који захтјева успјешну реализацију уговора укупне збирне вриједности од најмање 500.000,00 КМ без ПДВ-а.

Додатно се указује да достављени Уговор број 181/2024 такође садржи очигледне контрдикције и нелогичности које доводе у питање његову прецизност и вјеродостојност као доказа. Тако члан 6. под насловом "Обавезе извођача" прописује да се " Извођач обавезује увести Извођача у посао", што представља правно и логички немогућу обавезу, будући да ниједна уговорна страна не може сама себе уводити у посао. Наведена одредба указује да уговор није сачињен са потребним степеном пажње и прецизности, због чега се додатно доводи у питање могућност поузданог утврђивања стварног садржаја уговорног односа искључиво на основу тог документа.

Сама по себи наведена нелогичност не би била одлучна да је достављена потпуна документација о реализацији уговора. Међутим, имајући у виду да нису достављене обрачунске ситуације, фактуре нити други документи о извршењу радова, управо предметни уговор представља кључни доказ на којем уговорни орган заснива свој закључак. Стога његове унутрашње контрадикције додатно умањују доказну снагу документације на основу које је утврђена техничка и професионална способност понуђача, што додтно намеће сумњу у валидност свих навода приложене документације.

Дакле код референце "Србијепутеви" д.о.о. Фоча није доказано ни постојање законитог ланца подуговрања нити реализација уговора у вриједности потребној за испуњење услова из тендерске докуемнтације, јер је наведена само оквирна вриједности радова, те се не може јасно утврдити стварна вриједност изведених радова, а тиме ни испуњеност услова у погледу стварне вриједности изведених радова из тачке 11.4.1 тендерске документације.

Имајући у виду наведено, уговорни орган је произвољно и без довољно доказа закључио да су отклоњење све недоумице у погледу валидности оспорених потврда.

Додатно се указује да достављени уговори не садрже елементе на основу којих би било могуће поуздано утврдити обим, вриједност и садржај радова које је наводно извео понуђач.

Наиме, из достављених уговораа није могуће утврдити: количине уговорених радова - јединичне цијене предмјер и предрачун радова тачно мјесто извођења свих радова рокова извођења, динамику извођења нити укупан обим радова који је повјерен понуђачу.

Уговори садрже само уопштен опис радова, без техничких и обрачунских елемената који би омогућили утврђивање стварног садржаја уговорног односа.

Посебно је значајно да се ради о уговорима чија је декларисана вриједност већа од 500.000,00 КМ без ПДВ-а, због чега би се оправдано очекивало да садрже прецизно дефинисане количине, јединичне цијене, рокове извођења и друге битне елементе на основу којих се може утврдити шта је уговорено и у којем обиму.

Оно што је пресудна чињеница на којој се поред изнесеног заснива концепт ове Жалбе и који је пресудан за исход овог поступка је да Уговорни орган уопште није поступио по упутама Канцеларије, која је у свом Рјешењу изричито навела да Уговорни орган може од издаваоца потврде захтјевати уговор о ИЗВРШЕНИМ ПОСЛОВИМА (а не уговор о извођењу радова) или фактуру по реализованим уговорима ради провјере валидности оспорене референце.

- А то значи да је Канцелаирија дала упуте Уговорном органу , да у циљу провјере валидности издатих потврда, прибави јасне доказе о стварно извршеним радовима од стране оспореног понуђача из којих се јасно може видјети обим и вриједности стварно изведених радова (уговор о извршеним пословима или фактуре за изведене радове) што је једино валидан доказ о вриједности стварно изведених радова, на основу којих би се са сигурношћу могло утврдити да ли су вриједности изведених радова од стране оспореног понуђача у складу са условима из тендерске докуемнтације што би био једини доказ о утврђивању валидности оспорене референце а што је Канцеларија у свом Рјешењу јасно наложила Уговорном органу.
- Дакле уговори које је Уговорни орган прибавио од издаваоца потврда, који су на основу претходне анализе скоро правно ништавни, јер су сачињени површно и са много недостатака, контрадикторности и сами по себи у овом дијелу поступка не вриједе ништа, јер ништа не доказују од препорука које је дала Канцеларија и која је захтјевала прибављање доказа о стварно изведеним радовима, њиховом обиму и вриједности (уговори о извршеним пословима или фактуре за изведене радове).

Дакле сам уговор је само основ за евентуално извођење радова, али не представља ни најмањи доказ да су радови уопште изведени и колики је обим и вриједност стварно изведених радова по тим уговорима, а што је у овом случају пресудан доказ, обзиром да су једнострано издате потврде о уредно извршеним уговорима оспорене од стране Канцеларије.

Без јасних доказа о вриједности стварно изведених радова, од стране оспореног понуђача у уговорнмим односима са издаваоцима потврда, а што је била јасна препорука Канцеларије, не може се утврдити да ли је стварна вриједност радова у складу са условима из тачке 11.4.1 тендерске документације , а тиме ни да ли су издате потврде валидне.

Обзиром да Уговорни орган, ни у претходном а ни у поновљеном поступку није прибавио нити један једини доказ о вриједности стварно изведених радова од стране оспореног понуђача, иако је Канцеларија у свом Рјешењу то јасно наложила Уговорном органу, Жалилац сматра да понуђач "Униотец" д.о.о. није доказао испуњеност услова техничке и професионалне способности из тачке 11.4.1 тендерске документације, ни у претходном а ни у поновљеном поступку, те да је Уговорни орган поступио супротно упутама Канцеларије и да је доношењем оспорене Одлуке повриједио начело једнаког третмана понуђача, начело транспарентности и одредбе Закона о јавним набавкама БиХ.

Сходно свему наведеном Жалитељ предлаже да се Жалба усвоји, побијана Одлука поништи, те да се поступак настави у складу са ЗЈН БиХ.

На изнешену жалбу , Уговорни орган је доставио изјашњење по истој са комплетном документацијом заведено под бројем 02-014-790.48/25 од 23.06.2026. године, а запримљена код овога органа и заведена под бр. ЈН2-02-07-1-1081/26 од 25.06.2026.године.

У Изјашњењу се истиче

Уговорни орган у потпуности одбацује жалбене наводе жалиоца „ВЕЛИКЕ ШУМЕ" д.о.о. Пале као неосноване, те КРЖ-у предлаже одбијање жалбе у цијелости. на основу сљедећих аргумената:

-Први жалбни навод се одбија као неоснован. Жалитељ неосновано оспорава валидност предметне референце позивајући се на наводну контрадикторност у погледу својства у којем је понуђач био ангажован на реализацији радова.

Тендерском документацијом није био прописан услов да је понуђач радове морао изводити у својству главног извођача, подизвођача. подуговарача или у било којем другом посебном својству. Као услов техничке и професионалне способности захтијевано је искључиво да понуђач има успјешно искуство у реализацији радова који су исти или слични предмету набавке у прописаној вриједности.

Уговорни орган је цијенио достављену потврду и накнадно прибављено изјашњење издаваоца потврде из којих произилази да је понуђач учествовао у реализацији радова који су предмет референце. Чак и када би се прихватили наводи жалитеља у погледу различитог тумачења уговорног односа између привредних субјеката, наведена околност није од

утицаја на оцјену испуњености услова из тачке 11.4.1 тендерске документације, јер се тим условом није захтијевало доказивање одређеног статуса у извођењу радова, већ искуство у њиховој реализацији.

Стога уговорни орган сматра да је понуђач доказао испуњеност захтијеваног услова техничке и професионалне способности, те се жалбени навод одбија као неоснован.

- У погледу навода жалитеља који се односе на референцу издаваоца „Србијепутеви" д.о.о. Фоча, уговорни орган истиче да су исти неосновани. Из достављене потврде о референци, као основног доказа којим се доказује испуњеност услова из тачке 11.4.1 тендерске документације, недвосмислено произилази да је „Србијепутеви" д.о.о. Фоча био извођач радова, док је „UNIOTEC' д.о.о. био ангажован у својству подизвођача, те да је управо понуђач извршавао дио радова који су предмет референце. Наведена потврда јасно и прецизно садржи податке о врсти изведених радова и њиховој вриједности, као и чињеницу реализације радова од стране понуђача у оквиру предметног уговорног односа, чиме је испуњен кључни елемент прописан тендерском документацијом - успјешна реализација радова у захтијеваном обиму и врсти. Жалитељ неосновано покушава довести у питање валидност референце позивајући се на накнадно достављену уговорну документацију, при чему се занемарује чињеница да је управо потврда о референци, као примарни доказ испуњености услова, већ била предмет оцјене уговорног органа и као таква представља релевантан и довољан доказ у смислу тендерске документације.

Накнадно достављени уговори не могу имати првенство над издатом и ваљаном потврдом о извршењу радова, нити могу бити одлучујући у погледу оцјене испуњености услова, имајући у виду да исти представљају основ за уређење међусобних односа уговорних страна, а не доказ о стварној реализацији радова.

Сви релевантни наводи о обиму, врсти и вриједности изведених радова произилазе из достављених потврда о референци, а не из накнадно прибављене уговорне документације, која не може бити одлучујућа за оцјену испуњености услова техничке и професионалне способности.

Слиједом наведеног, уговорни орган сматра да је понуђач доказао испуњеност услова из тачке 11.4.1 тендерске документације, те се жалбени навод одбија као неоснован.

Уговорни орган је у потпуности отклонио сваку сумњу коју је КРЖ идентификовала у претходном рјешењу. Спроведен је поступак провјере код издавалаца, прибављени су уговорени докази и потврђена је техничка и професионална способност понуђача „UNIOTEC" д.о.о. Источно Ново Сарајево.

Процедура Е-аукције је спроведена транспарентно, сви понуђачи су третирани једнако.

У складу са основном правном теоријом и праксом КРЖ-а, терет доказивања је на жалиоцу. Жалилац у свом жалбеном наводу износи искључиво претпоставке и субјективне сумње у погледу стварне вриједности изведених радова, без иједног материјалног доказа којим би оспорио вјеродостојност службене Изјаве издаваоца референце 'Србијепутеви' д.о.о.

Паушалне тврдње жалиоца не могу бити основ за стављање ван снаге законите Одлуке Уговорног органа.

У погледу навода жалитеља који се односе на наводно непоступање уговорног органа по упутствима Канцеларије за разматрање жалби БиХ, исти су неосновани.

Уговорни орган је у потпуности поступио по Рјешењу Канцеларије број ЈН2-02-07-1-276-11/26 од 26.03.2026. године, те је у поновљеном поступку предузео све радње које су биле наложене и које су објективно могуће у оквиру Закона о јавним набавкама БиХ.

Поступајући по наведеном рјешењу, уговорни орган је од издаваоца спорних потврда затражио и прибавио додатна појашњења и релевантну документацију у циљу провјере валидности референци, при чему је извршена свеобухватна анализа достављених доказа, како појединачно тако и у међусобној повезаности.

Наводи жалитеља да је Канцеларија наложила искључиво прибављање уговора о извршеним пословима или фактурама представљају погрешно и селективно тумачење садржаја рјешења. Канцеларија је указала на могућност да се, ради провјере валидности референце, од издаваоца потврде може захтијевати додатна документација, при чему није прописала обавезу прибављања искључиво једне врсте доказа, нити је искључила друге доказне облике који могу потврдити стварно учешће понуђача у реализацији радова.

У том смислу, уговорни орган је поступао у оквиру својих законских овлашћења, цијенећи све доступне доказе који су могли бити прибављени од уговорних страна, водећи рачуна о начелима ефикасности, сразмјерности и економичности поступка јавне набавке.

Супротно наводима жалитеља. уговор о реализацији радова не представља искључив и једини доказ о извршењу радова, нити је законом прописано да се вриједност и обим изведених радова могу доказивати искључиво фактурама или посебним уговором о извршеним пословима. У поступку јавне набавке доказна снага се цијени у цјелини, на основу свих достављених и прибављених доказа, укључујући потврде издаваоца, уговорну документацију и друга релевантна изјашњења.

Наводи жалитеља да прибављена документација „не вриједи ништа“ и да је „правно ништавна" представљају произвољне и правно неутемељене квалификације, које не могу бити прихваћене, имајући у виду да су исти документи издати од стране привредних субјеката који су непосредно учествовали у реализацији предметних радова.

Уговорни орган је, управо поступајући по налогу Канцеларије, извршио додатну провјеру спорних референци и утврдио да не постоје докази који би довели у питање истинитост навода из потврда о извршеним радовима, нити је жалитељ доставио доказе којима би са потребним степеном извјесности оспорио њихову вјеродостојност. Слиједом наведеног, уговорни орган је правилно и у складу са Рјешењем Канцеларије и одредбама Закона о јавним набавкама БиХ утврдио да понуђач испуњава услов из тачке 11.4.1 тендерске документације, те се жалбени навод одбија као неоснован.

Наиме, прворангирани понуђач у овом поступку је „Романијапутеви" а.д., док је понуђач „Uniotec" д.о.о. трећерангирани. Сам жалилац је у својим поднесцима изричито потврдио да је понуда прворангираног понуђача („Романијапутеви" а.д.) потпуно исправна. С обзиром на то да је понуда „Романијапутева" а.д. испред понуде жалиоца, очигледно је да се правни положај фирме „Велике Шуме" д.о.о. не би измијенио чак ни у случају евентуалног прихватања жалбених навода у односу на трећерангираног понуђача.

Уговорни орган у цијелости оспорава закључке жалитеља.

На основу свеобухватно проведеног поступка и оцјене достављене документације, утврђено је да изабрани понуђач испуњава услове из тачке 11.4.1 тендерске документације:

- Жалилац је предметном жалбом захтјевао повратуплаћене накнаде за покретање жалбеног поступка и административне таксе, те се прослеђује КРЖ да утврди основаност износа накнаде трошкова.

С обзиром на изложено, предлог Канцеларији за разматрање жалби, након проведеног поступка, предметну жалбу, у складу са чланом 111. став 1 тачка ц) ЗЈН одбије као неосновану, потврди законитост поступања уговорног органа и потврди да је поступак набавке спроведен у складу са начелима ЗЈН БиХ.

Овај орган је по службеној дужности, прије разматрања жалбе утврђивао допуштеност, благовременост, те да ли је жалба изјављена од овлаштене особе сходно члану 109. став (1.) Закона о јавним набавкама и члану 227. став (1.) Закона о управном поступку. Поред наведеног, овај орган је, прије разматрања жалбе утврђивао испуњеност услова у смису одредбе члана 105. и члана 108. став (3.) Закона о јавним набавкама и утврдио да су испуњени услови за поступање по истој на начин како дефинишу одредбе наведених чланова Закона.

Жалба је основана

Разматрајући све горе наведено, следећи хронолошки догађај и утврђујући чињенице повреде поступка , КРЖ је установио да наводи жалбе у дијелу који се односи на повреду материјалног права, су дјелимично тачни .

Овај орган, према жалбеном наводу који је жалилац навео као два жалбена навода су у суштини један о којима је овај орган већ расправљао, само по наводу другог жалиоца који је суштински исти сем формалног изражавања и постављања суштине проблема.

Овај орган има исти став по овим жалбеним наводима јер сматра да УО није поштовао сугестије и упуте овога органа у предходном рјешењу, бр. ЈН2-02-07-1-276-11/26 од 26.03.2026.године, гдје је дато детаљно образложење како и на који начин утврдити валидност оспорених потврда које су и овом жалбом оспорене.

Како неби било нејасноћа, цитира се дио рјешења, бр. ЈН2-02-07-1-276-11/26 од 26.03.2026.године, који гласи: „... жалбени навод: „На страни 117 понуде достављена је потврда о успјешној реализацији уговора који као предмет уговора има: „Изградња ваљског

уређења, саобраћајница, ивичњака, тротоара на дионици пута Хреша“. Потврду је издао привредни субјект: „XXX“ д.о.о. Пале.

На страни 119. понуде достављена је потврда о успјешној реализацији уговора који као предмет уговора има: „Извођење радова санације постојећег и изградње новог дијела пута након полагања канализационих мрежа на дионици пута М- 18“. Потврду је издао привредни субјект: „Србињепутеви" д.о.о. Фоча.

Наведене потврде о успјешној реализацији уговора нису валидне јер њихови издаваоци нису могли бити уговорне стране у уговорима за које су издали потврде.

Закон о јавним путевима („Службени Гласник РС“, број 89/13 и 83/19“), у члану 16. прописује сљедеће:

(3) Управљање и повјеравање послова грађења, реконструкције, рехабилитације, одржавања и заштите ауто-путева и брзих путева врши јавно предузеће "Аутопутеви Републике Српске" друштво са ограниченом одговорношћу Бања Лука.

(4) Управљање и повјеравање послова грађења, реконструкције, рехабилитације, одржавања и заштите мреже магистралних и регионалних путева врши јавно предузеће "Путеви Републике Српске" друштво са ограниченом одговорношћу Бања Лука.

(5) Управљање и повјеравање послова грађења, реконструкције, рехабилитације, одржавања и заштите локалних путева, улица у насељу, некатегорисаних путева који су уписани у јавне евиденције о непокретностима и правима на њима и путних објеката на њима врши надлежни орган јединице локалне самоуправе.

Дакле, привредни субјекти који су издали потврде о уредном извршењу уговора немају законску основу да буду наручиоци посла за који искључиву надлежност имају јавна предузећа, односно органи јединице локалне самоуправе.

Увидом на портал јавних набавки fhttps://www.ein.gov.ba/). утврђено је да су „XXX“ д.о.о. Пале и „Србињепутеви“ д.о.о. Фоча регистровани као понуђачи, а не као уговорни органи, што је још један у низу доказа да не могу бити наручилац, односно уговарач радова за који су издали потврде.

Преостала (трећа) потврда о успјешно изведеним радовима гласи на износ од 114.350,04 КМ без ПДВ-а и њоме се не испуњава услов из тачке 11.4.1. тендерске документације (минимална реализација уговора у вриједности од 500.000 КМ без ПДВ-а)“, извршеним увидом у оспорене документе овај орган констатује да исте испуњавају у формалном смислу децидно формулисане услове из члана 48. ЗЈН-а, што ни жалилац не спори.

Међутим, питање валидности, коју оспорава жалилац, када је у питању надлежност ко може овакву потврду за наведене послове, издати, доводи у питање законитости исте, или основано доводи у сумњу у конкретном случају, обзиром да према цитираном материјалном пропису, таксативно се наводи ко овим пословима може да управља и повјерава послове грађења, реконструкције, рехабилитације, одржавања и заштите мреже магистралних и регионалних путева.

Дакле, како наводи жалилац, овде је дошло до повреде материјалног прописа, а што у свом изјашњењу УО није аргументовано демантовао, нити је извршио провјеру оспореног документа, на што исти има дискрециона права.

Из стања списа се не може утврдити да ли је оспорени понуђач био подуговарач за наведене послове у оспореним потврдама, односно да ли је „XXX“ д.о.о. Пале и „Србијепутеви“ д.о.о. Фоча , били у пословном односу са горе надлежним из цитираног материјалног прописа, те да ли су из тог конкретног уговора добили подуговарање и исто дали оспореном понуђачу „Униотек“, што би се у таквом случају могло рећи да је потврда валидна.

Дакле, како је из постојећег, жалилац по мишљењу овога органа, доказао повреду материјалног прописа а тиме и повреду овога поступка, уговорни орган ће у поновљеном поступку извршити провјеру валидности оспорених потврда тако што би могао нпр. од издаваоца потврда тражити уговор о извршеним пословима, или фактуру по реализованом уговору, како од стране која му је повјерила тај посао или оспореног понуђача“.

У свом изјашњењу на жалбу, УО даје своје тумачење у смислу шта му је овај орган цитираним рјешењем наложио, па каже: „Уговорни орган је у потпуности поступио по Рјешењу Канцеларије број ЈН2-02-07-1-276- 1-1/26 од 26.03.2026. године, те је у поновљеном поступку предузео све радње које су биле наложене и које су објективно могуће у оквиру Закона о јавним набавкама БиХ.

Поступајући по наведеном рјешењу, уговорни орган је од издаваоца спорних потврда затражио и прибавио додатна појашњења и релевантну документацију у циљу провјере валидности референци, при чему је извршена свеобухватна анализа достављених доказа, како појединачно тако и у међусобној повезаности“.

Уговорни орган погрешно тумачи цитирано рјешење овога органа, јер из приложеногсе види да нигде овај орган није говорио о „валидности референце“, већ о валидности „потврде“ коју је издала друга уговорна страна, у овом случају „Србијепутеви „ д.о.о. Фоча и XXX д.о.о. Пале.

Сумња у валидност потврде произилази из тога што је Закон о јавним путевима („Службени Гласник РС“, број 89/13 и 83/19“), у члану 16. прописао сљедеће:

(3) Управљање и повјеравање послова грађења, реконструкције, рехабилитације, одржавања и заштите ауто-путева и брзих путева врши јавно предузеће "Аутопутеви Републике Српске" друштво са ограниченом одговорношћу Бања Лука.

(4) Управљање и повјеравање послова грађења, реконструкције, рехабилитације, одржавања и заштите мреже магистралних и регионалних путева врши јавно предузеће "Путеви Републике Српске" друштво са ограниченом одговорношћу Бања Лука.

(5) Управљање и повјеравање послова грађења, реконструкције, рехабилитације, одржавања и заштите локалних путева, улица у насељу, некатегорисаних путева који су уписани у јавне евиденције о непокретностима и правима на њима и путних објеката на њима врши надлежни орган јединице локалне самоуправе.

Да би спорне потврде, показале валидност исте, мора се утврдити пословни однос између „Србињепутеви „ д.о.о. Фоча и ХХХ д.о.о. Пале са једне стране (свака за себе) и друге стране, прописано чланом 16. Закона о јавним путевима, горе цитиран.

Дакле, ако су „Србињепутеви „ д.о.о. Фоча и ХХХ д.о.о. Пале имале склопљен уговор са другом уговорном страном прописаном из члана 16. Закона о јавним путевима, те на основу тог уговора ангажовали привредни субјект „Униондтек“ као подизвођача у реализацији истог уговора, који је успјешно реализован, и све то докаже другим документима, тек онда се може говорити о валидности оспорене потврде.

О контрадикторностима уговора који су прибављени на захтјев УО-а, а које истиче жалилац у својој жалби, овај орган није расправљао јер су исти у овој фази поступка ирелевантни док се не докаже горе образложено. Стога је овај жалбени навод основан.

Како је жалба основана, поништен оспорени акт, уговорни орган ће у поновљеном поступку придржавати се сугестија и упута овога органа и у складу са законским и подзаконским прописима довести поступак до краја.

Повратуплаћених средстава у износу од 7.500,00 КМ, извршит ће се посебним актом у складу са чланом 108. став 7. Закона о јавним набавкама БиХ („Службени гласник БиХ“ бр. 39/14 од 19.05.2014. године) и чланом 4. Инструкције о начину уплате, контроле и повратанакнада прописаних чланом 108. Закона о јавним набавкама.

Сљедом горе наведеног чињеничног стања, КРЖ је у смислу тог донио рјешење као у диспозитиву истог.

Поука о правном лијеку

Ово Рјешење је коначан управни акт. Против овог Рјешења може се , поднијети тужба у управном спору пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема рјешења. Такса на тужбу износи 100,00 КМ

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА

Ервин Ибрановић, дипл.правник

Достављено:

-Уговорном органу

-жалиоцу

- изабраном понуђачу

-а/а-евиденција

Бања Лука, Јована Дучића бр. 23/1;тел. 051/211-130;факс.051/211-137

